

Institutiones Canonicæ Sive Ius Ecclesiasticvm

Wiestner, Jacob

Monachii, 1706

XLII. Accessorium naturam sequi congruit principalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62649](#)

Neque in contrariū facit; quod patrono laico, propter item super Juris patronatū quasi pofitione motā à clericī ad beneficiū præsentatione impedito, quadrimestre curreat; ut eō finitō beneficium obnoxium sit libera Episcopi collationi, c. Quoniam 3. in fine &c. Cūm propter 27. de Jus repator. cūm; quia agitur de re modica, sive unico actu præsentationis fine præjudicio in futurum: tum verò; quia id contra communem Juris regulam introductum est favore Ecclesiastum, quibus diutina vacatio damnoſa; & animarum, quibus ea periculoſa eſſe ſoleat, c. Ne pro defēctu 4. de Elec. pr. ut Lib. 3. tit. 38. n. 93. eſt diſtum.

Minorem vim habet; quod, nead iudicium accederet, à privato impeditus, imò à publica potestate carcere detentus à legis poena non excusat, quin contra eum tanquam contumacem procedatur, Clement. Multorum 2. V. Illis, de Poenis, quia conſtituto hac V. cit. petit impeditos impeditō affectatō & procuratō; ne in Jure valeant comparare; qui utiq; legitimè impeditus non eſt; cūm talis iſ ſoluūmodo dicatur, qui impeditum non potuit removere: non etiam, qui ad removendum ullam diligientiam non adhibuit, & multò minus, qui impeditum ipſe posuit, vel dolosè procuravit, Imola & Panormit in Clement. cit. cūm fraus ſua & dolus ipſis non debear patrocinari, contra Regulam. c. Ex tenore 15. de Refri. pt. Gl. Nec ex dolo 12. ff. de Dolo.

REGULA XLII.

Accessorium naturam sequi con-
gruit Principalis.

1. Principale eſt, quod per ſe ſtat.
2. Accessorium aliq; quatuor modis eſſe potest.

3. Sensus & ratio Regule:
4. Quæ locum habet in legibus, reſcri-
ptis ac judicis:
5. In contradictionibus & ultimis voluntatib-
us:
6. In spiritualibus, & odiosis quoque.
7. Et cum accessorium principali digni-
tus eſt:
8. Principale, accessorio corruente, ſubſi-
ſtere potest.
9. Instantia contra Regulam, ex utro-
que Jure petita,
10. Congruā explicatione cum ea conci-
liantrur.

P Rincipalis & Accessorii nomina vā-
rie à DD. & Jure etiam accipiuntur. Hoc loco principale cenſetur id, quod per ſe ſtat, ſive in
propria virtute ſubſtitit; accessorium ve-
rò, quod per ſe non ſubſtitit, ſed depen-
denter ab alio, cui in eſt, vel accedit, ut
colligitur ex c. Si ſuper 9. de Offic. deleg.
in 6. Barbosa ad hanc. Reg. n. 11.

Accessoriū aliq; alteri quatuor
modis eſſe potest: & Imprimis quidem
ut rei ita inſit; ut hæc ſine ea inutilis redi-
tatur: quod modō fundo accessoria ſunt
inſtrumenta; cūm ſine his ille utilis eſſe
non poffit. Cūm fundus 21. ff. de Fundo
inſtr. leg. Deinde, ut eius pars seu por-
tio quædam ſit: ſicut quæ fundo infixa
eique inadiftata, & domui adjunctus
hortus accedit, l. cit. Gl. Prediſis 9. 1. §.
§. ff. de Legat 3. Tertiò, ut ex natura
rei vel ex legis diſpositione vel ex mente
ac voluntate contrahentium aut aliter di-
ſponentium alterum ſic comitetur; ut
id ſemper ſequatur: quod modō valis au-
reis & argenteis accessoria ſunt viſioris
materiæ vata, in quibus illa reponita ad-
ſervantur. l. H̄eres 100. §. 3. & fin. ff. de
Legat. 3. Demum, ut unum ab altero
pendeat tanquam ejus effectus aut conie-
quens ad

Kkkk

quens ad

quens ad ipsum; sicut lumen solis & calor ignis accessoria censentur, cit. Barbosa n. 12. Hoc premissò

Famōsē istius Regulæ sensus est,

3. Accessoriū cum principali tantaeſt conneſio; ut iſtius naturam, hoc eſt, legem, vim ſqualitatem ſequatur: ⚡ diſpoſitum de principali afficiat id, quod accessoriū eſt; ac proinde permifſō vel prohibiſtō, poſitō vel ablatō principali, concesſum vel prohibiſum, poſitum vel ablatum accessoriū intelligatur: dummodi ramen accessoriū ex ſe vel ex legi diſpoſitione aut voluntate hominis principali inseparabiliter ſit coniunctum: neque alia ejus quam principali ratio, aut diſpoſitio Juris: neque accessoriū ſit ita arduum ac ſpeciale, ut principale concedens de accessoriō veriſimiliter non cogitarit, Vivianus, Canifius & Barbosa bīc n. 2. Ratio Regulæ eſt; quia, ut dictum accessoriū quā tale connexum eſt cum principali ab eoque pendet: conneroxar autem idem iudicium eademque ratio eſt, c. Translatoz, de Conſtitut. & l. Illud 32. ff. ad L. Aquil. ut proinde de principali diſpoſitiū ex diſponenti mente de altero quoque accipiatr praefeti, & Regulā Nemo 129. ſ. 1, in Pandect.

4. Atque ſic intellexit Regulæ locus eſt Primo non ſolum in legibus ac ſtatutis: ſed etiam in reſcriptis ac iudicis; cum, ſi literis Apostolicis aliqui delegetur cauſa, iſtius quoque accessoria ad illam expediendam neceſſaria c. Præterea ſ. & c. Prudentiam 21. ſ. Sexta de Offic. deleg. & delegatā cauſā matrimonii ad diuorciū, etiam dotis reſtituendā cauſa illi accessoria commiſſa intelligatur, c. De prudencia 3. de Donat. inter vir. & uxor. Simili modō, ſi Gratia literis à Sede Apoſtolica aliqui indultis pro eo in canoniuſum recipiendo conſtitutus ſit executor, morte Pape, ſicut gratia principalis, ſic

etiam officium executoris accessoriū, re etiam adhuc integrā, non expirant, c. Si ſuper cit. ut ibi notant Joan. Monach. n. 5. Joan. Andr. & Laiman. n. 2.

Secundo in contractibus; nam, vendi prohibitō spirituali officiō, vendi etiam nequit ei accessoriū annexum jus percipiendi redditus temporales, ratione illius officii competens, can. Presbyter 1. q. 1. can. Si quis obiecerit, ibid. q. 3. c. Ex iſinuacione 26. Sc. de Simonia. Venditō p̄diō etiam aquaductus ei debitus & fistulæ, per quas aqua ducitur, cum aliis accessoriis ad emporē tranſeunt, l. Si aquaductus 47. ff. de Contrab. empt. Si principali obligatio non ſubſiſit, nec fidei juſticia valet, l. Si quis 37. ff. de Fidei juſ. & mand. In integrum reſtitione adverſus contractū contrahentium voluntate remota, ei locus etiam non eſt adverſus poenam, que ex contractū deſcendit, Anchora. Conſil. 120.

Tertiō in ultimis voluntatibus, nam, ſi teſtamentum paternum non valeat, nec valebit ſubtitutio pupillaris; quia haec pars & ſequela quādam eſt teſtamenti paterni, §. Liberis 5. Inſtit. de Pupill. ſubſtit. Legatā domo hortus quoque ei accessoriū legatario debetur, l. Pradiſis & ſ. c. cit.

Quarto in ſpiritualibus, ut parochia canonici accessoriū unita exemplū, & inde patet; quod ſepulturā ſacra aliqui conceſſa etiam celebratio pro defunctori & funeris deduciō proceſſionalis confeſſa confeatur, Tufchus Prætic. V. Accessoriū, conclus. 77. n. 9. ſ. 10.

Quinto, non ſolum in favorabilibus, ſed etiam in odiosis uſque adeo; ut diſpoſitiones etiam poenales, correctoriarū & exorbitantes de principali ad accessoriū porrigitur, cit. Barbosa n. 5.

Sexto, etiam ſi accessoriū nobilius ac dignius ſit principali, cum gemmae auro vel argento

vel argento insertæ, si istius ornandi gratia adhibita ejusque accessio quædam sint, aurum & argentum sequuntur, *i. Cūm aurum 19. §. 13. ff. de Auro & arg. leg.* & parochia simplici beneficio unita illius naturam & conditiones assumat; ut non facerdoti & ~~24~~ annis minori cum beneficio illo valeat conferri, *Navarrus Consil. 10. de Majorit. n. 5. & Garcias p. 11. de Benefic. cap. 5. n. 195.*

S. Neque contra Regulam sic declarata facit; quod corruente accessorio subsistere valeat principale; cum refectione secundâ die jejunii permisâ, non hòc iplò licita sit comedere carnis, cujus abstinentia in jejunio principale esse, confirmans sensus est *DD. Testamentum non solenni inter liberos condito ac subsistente extraneis relicta legata, saltem prophana, non subsistant, *i. Hac consueta 21. §. 1. C. de Testam.* &c., remissâ vel pereunte pignore, non cù ipso remittatur aut pereat obligatio principalis, *i. Postquam 3. ff. de Patis & l. Servo 25. C. de Pignorib. & hypor. &c.*, quia, licet haec vera sint, vim tamen contra Regulam non habent; quia alia principialis ratio, quam accessorii est; cùm principale per se & in propria virtute subsistere valeat; atque idcirco fortius sit accessorium: quod, cùm per se non subsistat, sed dependeat à principali, cuius accessio & accidens est, mirum non est cù quod tolli ac perimi valeat, principali remanente, *cit. Barbosan. 14.**

S. Magis urget & Regulam directè petit; quod variis casibus validum firmumque sit accessorium, cuius principale Jure non subsistit; si enim obligatorium est *Juramentum adjectum Jure invalidæ promissione Vlurorum, c. Debitorum 6. de Jurejurando.* Matrimonio ob uxoris adulterium solatò penes virum remanet accessorius dos, *i. Cūm mulier 45. ff. Soluto matrimon.* Testamentum ex causa exhereditationis vel præteritionis filii irritò relicta legata, fideicommissa &c. valent, *Aub. Ex causa C. de Liber præterit.* cōdemque modò legata pia, testamentò prophanò ob defectum solennitatum invalidò relicta, debentur, *arg. c. Indicante 4. & c. Relatum 11. de Testam.* Solutò etiam debito aliquando valet pignus, *i. Intelligere 2. C. de Luit. pign. Demum, licet pupillus, sine autoritate tutoris contrahens, nec civiliter nec naturaliter obligetur,* *i. Pupillus 59. fideiussor tamen, qui pro eo intercessit obligatur, ll. Si pupillus 127. ff. de O. & A. & 35. ff. de Arbitris.*

Sed etiam hæ instantiæ ritè ponderatæ cum Regula eò, quem dedi, sentu limitata non pugnant.

Prima; quia usurarum promissio & **10.** nonnullis aliis actibus Jure civili invalidis adjectum juramentum aliquando &c., quoties ex parte jurantis turpitudinem non continet, à principali separabile ac per se itans ac principale ipsum est, valet ex ratione speciali; quod seruandū sit omne juramentum, quod sine dispendio salutis sive peccato & tertii præjudicio servari potest, ex Canonica Regula c. *Cum contingat 28. de Jurejurando &c. Quamvis 2. de Patis in 6.* Cùm ergo usurarum solutio sine ejusmodi dispendio præjudiciorum valeat observari; ac proinde ex parte jurantis turpitudinem non continet, tanquam principale servandum est; quantumvis usurarum promissio simplex sit nulla, ut *Liber. 2. tit. 24. à n. 59. est explicatum.*

Secunda, cùm; quia de dote id specialiter constitutum est odio adulteri & favore conjugis innocentis; tum verò quia bona dotalia, postquam ob uxoris fornicationem marito cesserunt, dos vera amplius non sunt, sed abusivè tantum nominantur ob memoriam matrimoni, cuius intuitu marito primò sunt allatae.

Kkkk 2

allatae

allata: postea verò, in thori ac fidei con-jugalis violatæ pœnam, marito sunt adju-dicata, l. Ex confusu §. 4. C. de Repud. &c. Plerumque q. de Donat. inter vir. & Uxor.

Tertia; quia Regula locus non est, quando de accessorio specialis Juris dispo-sitio, & alia ejus, quam principalis ra-tio est: de ejusmodi autem legatis ac fi-deicommissis specialis Juris dispositio ex-tat, Auct. cir. & alia istorum ratio est, quam institutionis; cum testator solummodo peccat in institutione, quā con-tra pietatis paternæ officium filium præteriit: non etiam in legatis ac fidei-commissis; cum legare potuerit filio eti-am in instituto, Gaill. Lib. 2. observat. 113. n. 6. & observat 134. n. 3. Accedit; quod Regula procedat de accessorio nec-esario: non de voluntariis & accidentalibus; ut legata sunt & fidei comissa; cum etiam sine testamento valeant relinqui, §. Fratrea 10. Instit. de Fidei commiss. hered. & §. Sed non 3. Instit. de Legat. ut proinde mi-norum non sit; quod evanuatō ejusmodi te-stamentō relicta legata valeant ac debe-antur, Novell. 115. cap. 3. in fine. Ea-dem ratio est testamentō prophanō ad pi-caus relictorum, ut dictum Lib. 3. tit. 25. n. 91.

Quarre de pignore; quia, ut alius DD. relat. cit. Barbola n. 18. advertit l. Intelligere cit. procedit de casu, quō de-bitore hypothecarius decepsit relictis ha-rebus duobus, & istorum unus dun-taxat debitum pro sua parte solvendō à principali obligatione, quā creditori te-nebat, est liberatus, altero, qui id pro sua parte non solvit, obligatō remanen-te; hoc enim casu pignus durat, donec pars debiti residua fuerit soluta; quod pi-gnus sit individuum & non solvatur, ni si totum debitum fuerit solutum, l. i. C. de Luit. pignor.

Postrema; quia ea fidejussoris ob-ligatio nititur speciali ratione; quod pro pupillo intercedens, seipsum principaliter obligare voluisse, presumatur, Ludwell ad Reg. Nihil cit. §. 1. n. 11.

REGVL A XLIII.

Qui tacet, consentire videtur.

S U M M A R I U M.

1. Regule difficultas.
2. Verisimilior ejus sensus ac ratio.
3. Utroque Juris instantiis confirma-tur:
4. Et non paucis impugnatur.
5. Regula procedit in dubio:
6. Cum quod agitur, tacens scit & intel-ligit,
7. Et, si vult, contradicere potest:
8. Cum verba non pertinent ad actionem, formam,
9. Etres sine negotium arduum non est.
10. Occurrit instantiis objectis.

R Egulæ istius verborum signifi-
catio Grammaticalis ita per-spicua planaque est; ut nullâ
opus, imò vix locus sit interpre-tationi: sensus autem Juridicus ita ob-
ficius intricatusque; ut de verò erundo
Interpp. plerique desperent: & si ei,
quem verba præferunt, inhæreamus,
propter casum cum ea pugnansium
multitudinem vix, & ne sic quidem, tolli-
neri posse, Canisio videatur.

Ex variis adiumentis verior &, sicut
verborum tenori, sic etiam Juri contenta-
neus præ aliis est, quem cum Barbola n.
15. ita fere Strein. n. 1. reddit, *Qui ta-cet, in dubio non dissentire, sed consentire
presumitur: dummodo res in se æquali-
ter dubia, & in contrarium non appareat
conjectura:*